

DOLOŽKA ZLUČITELNOSTI

návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony s právom Európskej únie

1. Navrhovateľ zákona:

Vláda Slovenskej republiky.

2. Názov návrhu zákona:

Návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

3. Predmet návrhu zákona je upravený v práve Európskej únie:

a) Primárne právo:

- čl. 110 až 112 a čl. 115 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ C 202, 7.6.2016) v platnom znení.

b) Sekundárne právo:

- smernica Rady (EÚ) 2017/952 z 29. mája 2017, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2016/1164, pokiaľ ide o hybridné nesúlady s tretími krajinami (Ú. v. EÚ L 144, 7.6.2017), gestor: MF SR,
- smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 19.7.2016), v platnom znení, gestor: MF SR,
- smernica Rady (EÚ) 2015/2060 z 10. novembra 2015, ktorou sa zrušuje smernica 2003/48/ES o zdaňovaní príjmu z úspor v podobe výplaty úrokov (Ú. v. EÚ L 301, 18.11.2015), gestor: MF SR,
- smernica Rady 2011/96/EÚ z 30. novembra 2011 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom v prípade materských spoločností a dcérskych spoločností v rozličných členských štátoch (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 345, 29.12.2011) v platnom znení, gestor: MF SR,
- smernica Rady 2009/133/ES z 19. októbra 2009 o spoločnom systéme zdaňovania, uplatniteľnom pri zlučovaní, rozdeľovaní, čiastočnom rozdeľovaní, prevode aktív a výmene akcií spoločností rôznych členských štátov a pri premiestnení sídla SE alebo SCE medzi členskými štátmi (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 310, 25.11. 2009) v platnom znení, gestor: MF SR,
- smernica Rady 2008/7/ES z 12. februára 2008 o nepriamych daniach z navyšovania kapitálu (Ú. v. EÚ L 46, 21.2. 2008) v platnom znení, gestor: MF SR,
- smernica Rady 2003/49/ES z 3. júna 2003 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov (Ú. v. EÚ L 157, 26.6.2003; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 9/ zv. 1) v platnom znení, gestor: MF SR.

c) je obsiahnutá v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie:

- rozhodnutie Súdneho dvora v spojených veciach C - 53/13 a C - 80/13, Strojírny Prostějov a.s., ACO Industries Tábor proti Odvolacímu finančnímu ředitelství, [2014].

Výrok rozhodnutia:

Článok 56 ZFEÚ bráni právnej úprave, o akú ide vo veci samej, podľa ktorej spoločnosti usadené v prvom členskom štáte, ktoré využívajú pracovníkov zamestnaných a pridelených agentúrami dočasného zamestnávania usadenými v druhom členskom štáte, ale podnikajú v prvom členskom štáte prostredníctvom pobočky, sú povinné vykonať zrážku preddavku na daň z príjmov splatnú uvedenými pracovníkmi a uhradiť ju prvému uvedenému členskému štátu, hoci tú istú povinnosť nemajú spoločnosti usadené v prvom členskom štáte, ktoré využívajú služby agentúr dočasného zamestnávania, ktoré sú usadené v tom istom členskom štáte.

- rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C - 650/16, A/S Bevola, Jens W. Trock ApS proti Skatteministeriet, [2018].

Výrok rozhodnutia:

Článok 49 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá vylučuje možnosť spoločnosti rezidenta, ktorá si nezvolila režim medzinárodného spoločného zdaňovania, ako je ten vo veci samej, odpočítať straty, ktoré vznikli jej stálej prevádzkarni nachádzajúcej sa v inom členskom štáte, od svojho zdaniteľného príjmu, napriek tomu, že jednak táto spoločnosť vyčerpala všetky možnosti odpočítania týchto strát, ktoré jej poskytuje právo členského štátu, v ktorom sa daná prevádzkareň nachádza, a jednak prestala dostávať od tejto prevádzkarne akýkoľvek príjem, takže už neexistuje žiadna možnosť, aby dané straty mohli byť zohľadnené v členskom štáte sídla prevádzkarne, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

- rozhodnutie Súdneho dvora v spojených veciach C - 398/16 a C - 399/16, X BV, X NV proti Staatssecretaris van Financiën, [2018].

Výrok rozhodnutia:

1.Články 49 a 54 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, podľa ktorej materská spoločnosť usadená v členskom štáte nemôže odpočítať úroky z úveru poskytnutého spriaznenou spoločnosťou s cieľom financovania kapitálového vkladu do dcérskej spoločnosti usadenej v inom členskom štáte, hoci, keby bola dcérska spoločnosť usadená v tom istom členskom štáte, materská spoločnosť by mohla mať nárok na toto odpočítanie tak, že by s ňou vytvorila integrovanú daňovú jednotku.

2.Články 49 a 54 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, podľa ktorej materská spoločnosť usadená v členskom štáte nie je oprávnená odpočítať od svojho celkového zisku stratu vyplývajúcu zo zmeny výmenného kurzu, v súvislosti s hodnotou jej podielov v dcérskej spoločnosti usadenej v inom členskom štáte, keď podľa tejto istej právnej úpravy nepodlieha dani symetricky zisk vyplývajúci z týchto zmien.

- rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C – 405/2018 AURES Holdings a. s. proti Odvolacímu finančnímu ředitelství, [2020].

Výrok rozhodnutia:

1.Článok 49 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že spoločnosť založená podľa práva jedného členského štátu, ktorá premiestňuje miesto svojho skutočného vedenia do iného členského

štátu bez toho, aby toto premiestnenie malo vplyv na jej postavenie ako spoločnosti založenej podľa práva prvého členského štátu, sa môže odvolávať na tento článok s cieľom napadnúť rozhodnutie, ktorým jej bol v druhom členskom štáte odmietnutý prevod strát, ktoré predchádzali tomuto premiestneniu.

2.Článok 49 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá vylučuje možnosť, aby spoločnosť, ktorá premiestnila miesto svojho skutočného vedenia, a tým aj svoju daňovú rezidenciu do tohto členského štátu, uplatnila daňovú stratu vzniknutú pred týmto premiestnením v inom členskom štáte, v ktorom si táto spoločnosť ponecháva svoje sídlo.

4. Závazky Slovenskej republiky vo vzťahu k Európskej únii:

- a) Lehota na prebratie smernice 2017/952 bola stanovená do 31.12.2019 okrem čl. 2 ods. 3, u ktorého je lehota na prebratie stanovená do 31.12.2021.

Lehota na prebratie smernice 2011/96/EÚ bola stanovená do 18.1. 2012.

Lehota na prebratie smernice 2009/133/ES nebola stanovená, vzhľadom na to, že sa jedná o konsolidované znenie.

Lehota na prebratie smernice 2003/49/ES bola stanovená do 30.4. 2004.

- b) Proti SR nebolo začaté konanie v rámci „EÚ Pilot“, ani nebol začatý postup EK ako aj nebolo začaté konanie o porušení Zmluvy o fungovaní Európskej únie podľa čl. 258 až 260.
- c) Smernica 2017/952 bola prebratá do zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov, do zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a do zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov.

Smernica Rady 2011/96/EÚ bola prebratá do zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov.

Smernica Rady 2009/133/ES bola prebratá do zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov.

Smernica Rady 2003/49/ES bola prebratá do zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov.

5. Návrh zákona je zlučiteľný s právom Európskej únie:

Úplne.